

DE KERSTMISAURUS

EN DE
WINTERHEKS

TOM FLETCHER

Met illustraties van Shane Devries

PROLOOG

DE TOEKOMST

Dit verhaal begint net zoals alle goede verhalen *heel lang geleden...*

Wat bedoel je, *zo begon het eerste boek ook?*

Nee hoor! Oké, ik zoek het op. Wacht even...

Nou ja zeg! Je hebt gelijk!

Dat kan natuurlijk niet. Ik verander het wel.

Wat dacht je hiervan...

Dit verhaal begint totaal, compleet, volkómen anders dan het eerste boek: *heel ver* **IN DE TOEKOMST!**

Dat had je niet gedacht, hè, wijsneus?

De toekomst is niet heel anders dan het heden.

DE KERSTMISAURUS EN DE WINTERHEKS

In de toekomst gaan kinderen nog steeds elke dag naar school. En ja, ze moeten nog steeds broccoli en doperwten eten. En hun tanden poetsen. En als-jebliedt en dank je wel zeggen. En hun toekomstige navels wassen. En niet in hun toekomstige neus peuteren. (Of er toekomstige snotjes uit opeten.)

Dat is in de toekomst allemaal niet veranderd.

Maar er is wel een reusachtig, kolossaal groot verschil.

In de toekomst is er

GEEN KERSTMIS!

JA, IK WEET HET!

Laten we maar gauw gaan kijken...

Het was een doodgewone winteravond in de toekomst. Supervette vliegende auto's zoefden over de luchtwegen tussen de stratosferische wolkenkrabbers (gebouwen die zo hoog waren dat ze het begin van de ruimte kietelden!) en een zacht laagje poedersneeuw dwarrelde neer op het toekomstige Londen.

PROLOOG

Opeens werden de sneeuwvlokken dikker. Maar dat was niet overal in de stad zo. Juist niet! Het begon heel hard te sneeuwen op precies één klein stuk van een stil straatje: de Distelsteeg.

Na een paar seconden was er zoveel sneeuw gevallen dat er een soort sneeuwberg was ontstaan. En toen, net zo plotseling als het was begonnen, hield het sneeuwen op en bleef die grote hoop sneeuw midden in het smalle steegje liggen.

POEFF!

Er plopte een vuist uit de sneeuwberg.

En... **POEFF!** Nog een vuist!

Toen begon de tweearmige sneeuwberg te schudden en te wiebelen, zodat de sneeuw op de grond viel en er een jongen

DE KERSTMISAURUS EN DE WINTERHEKS

met bruine krullen tevoorschijn kwam in een rolstoel die volgeplakt was met dinosaurusstickers.

Die jongen kennen jullie natuurlijk al.

Willem Tuffer veegde de sneeuw van zijn gezicht en keek om zich heen.

‘Hallo? Waar ben ik? Nee... *WANNEER* ben ik?’ vroeg hij. Want Willem was niet alleen. Naast hem in de donkere Distelsteeg stond een mysterieuze figuur.

De vreemde figuur gaf geen antwoord, maar hief alleen een arm op en wees met een koude, dunne wijsvinger naar het einde van de steeg.

Willem fronste zijn wenkbrauwen en reed in zijn rolstoel naar de hoofdstraat.

En hij zag voor het eerst **de toekomst!**

De lucht zinderde van het verblindend felle licht van de gigantische beeldschermen op de sterren-

krabbers. Boven op het hoogste gebouw
midden in de stad stond een kolossale let-
ter **P** die schitterde in het maanlicht en
de hele stad domineerde.

Willem keek goed om zich heen in het
bizarre Londen van de toekomst
en probeerde alles te onthouden:

DE KERSTMISAURUS EN DE WINTERHEKS

- * *de mensen in hun chique kleren die haastig naar hun werk liepen.*
- * *de file van vliegende auto's in de lucht boven de stad.*
- * *de twintigdeksbussen met de robotchauffeurs.*

Er was van alles te zien. Maar Willem werd afgeleid door een paar fluisterende stemmen achter zich. Hij draaide zich om en tuurde het steegje in.

‘Hallo?’ riep hij.

Er kwam geen antwoord, maar de vreemde figuur die daar nog steeds in het donker stond knikte één keer. Willem ging terug de Distelsteeg in en hoorde dat de stemmen iets *zongen*.

*‘Wat houden wij van Kerstmis,
het allermooiste feest.*

*Zo jammer dat het mis is –
we zijn nog nooit zo bang geweest...’*

‘Bang?’ fluisterde Willem. ‘Heb ik dat goed verstaan?’ Stilletjes liep hij op de zachte zangstemmen

PROLOOG

af. Achter een vuilcontainer zat een groepje mensen om een vuurtje geschaard. Ze hadden allemaal een dikke, warme jas aan en een wollen muts op.

Een van hen, een vriendelijke oude man met gerimpelde rode wangen, ritste zijn jas open en liet trots een zachte gebreide kersttrui zien.

De anderen deden hetzelfde: ze ritsten of knoopten hun jas open, waar ze allemaal een vrolijke, feestelijke kersttrui onder aanhadden, en ze zongen verder:

*‘Wij blijven erin geloven,
ook al gaat nu alles mis.
Wij blijven erop hopen
dat het ooit weer Kerstmis is.’*

Een kille bries suisde door de duistere steeg. Een krant zeilde als een vlieger door de lucht en bleef aan Willems voeten hangen. Hij tuurde ernaar en las de datum.

‘25 december? Dan is het Kerstmis... over dertig jaar?’ fluisterde hij, en hij keek met een verbaasd

DE KERSTMISAURUS EN DE WINTERHEKS

gezicht achterom naar de drukke hoofdstraat.

Waarom gaan al die mensen op Kerstmis naar hun werk? vroeg hij zich af.

Toen drong het tot hem door dat er nergens aan al die gebouwen kerstversiering hing. En dat niemand vrolijk keek. Aan de straatlantaarns hingen niet van die kerstlampjes waar zijn vader, Bob, zo van hield. Als de mensen in het steegje niet stiekem die liedjes hadden gezongen, zou het zelfs een gewone dag hebben geleken!

Opeens werd het steegje verlicht door knipperend rood licht, dat op de gezichten van de stiekeme zangers viel.

Ha, dat is tenminste kerstig! dacht Willem.

‘Daar komen ze!’ riep de rimpelige man met de rode wangen, en hij wees met een bibberende vinger naar iets wat op hen afkwam. Toen zag Willem dat het rode licht helemaal niet van kerstlampjes kwam. Het was het rode zwaailicht van een vliegende politieauto!

‘De KP! Ze hebben ons gevonden... Rennen!’ riep een andere kerstliedzanger, en hij ritste snel

‘Ze is het best bewaarde kerstgeheim van allemaal,’
fluisterde de Kerstman. ‘Zonder haar zou Kerstmis
niet bestaan. Ze is ouder dan de tijd, maar nog steeds
zo jong als de dag van morgen. Ze staat bekend als de
WINTERHEKS.’

Een jaar geleden ontmoette Willem
tijdens een ongelooflijk avontuur zijn wonderlijke
vriend, de Kerstmisaurus. Nu keert hij terug naar
de Noordpool, waar hij de mysterieuze Winterheks
ontmoet. Wanneer Willem ontdekt dat het lot
van kerst op het spel staat, moeten hij en de
Kerstmisaurus met de Winterheks samenwerken
om het kerstfeest te redden...

Magie, humor en vriendschap maken
De Kerstmisaurus en de Winterheks
tot het meest betoverende
kerstverhaal voor de
hele familie.

**BILLY
BONES**

